

Sygn. akt II K 620/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Nalepa

Protokolant: sekr.sądowy Witold Wojtak

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2016 roku sprawy

J. J.

s. W. i G. z domu T.

ur. (...)

w Z.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28.08.2016 r. w m. T. ul. (...), woj. (...), umyślnie naruszył zasady w ruchu drogowym przez to, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I próba 0,36 mg/l o godzinie 17:19, II próba 0,33 mg/l o godzinie 17:39, III próba 0,25 mg/l o godzinie 17:54, IV próba 0,23 mg/l o godzinie 17:56 alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym m-ki F. (...) o nr rej. (...), po drodze publicznej,

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

orzeka

- oskarżonego J. J. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, przy czym ustala, że oskarżony dopuścił się go będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w K.z dnia 29.08.2007 roku w sprawie VII K 1542/05 i za tak opisany czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178 a § 4 kk na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 42 § 3 kk uznając, że zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 10 (dziesięciu) lat;
- na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;
- na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 sierpnia 2016 roku;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych tytułem zwrotu wydatków postępowania oraz wymierza mu opłatę w kwocie 60 (sześćdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE

W dniu 8 sierpnia 2016 roku około godziny 17:15 funkcjonariusze KPP Ł. (...) w T. na ulicy (...) dokonali zatrzymania samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...). Kierowcą tego pojazdu okazał się J. J., który następnie został poddany badaniom stanu trzeźwości urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Pierwsze badanie, przeprowadzone za pomocą urządzenia typu Alcosensor o godz. 17:19 wykazało u oskarżonego 0,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejna próba wykonana za pomocą urządzenia Alcosensor wykonana o godz. 17:39 wykazała stężenie 0,33 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 15-16, 48v, protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu – k. 2)

J. J. ukończył 42 lata. Kawaler. Na utrzymaniu ma 2 dzieci i konkubinę. Utrzymuje się z prac dorywczych z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1200 złotych. Nie posiada majątku. Uprzednio karany za czyn z art. 178 a § 1 kk i art. 244 kk w zw z art. 11 § 2 kk, z art. 244 kk, z art. 62 ust 1 uopn.

(dowód: dane osobopoznawcze – k. 48, dane o karalności – k.19, odpis wyroku –k 47)

J. J. zarówno w toku dochodzenia, jak i na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyrzcił skruchę. Oświadczył, że codziennie wozi matkę do szpitala psychiatrycznego. Konkubina nie pracuje.

(wyjaśnienia oskarżonego – k. 15-16, 48v)

Sąd pozytywnie ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy. Nie budzi on wątpliwości ani co do faktu kierowania przez oskarżonego samochodem na drodze publicznej pod wpływem alkoholu, ani też co do wysokości stężenia alkoholu w jego organizmie. Zasadniczym dowodem sprawstwa oskarżonego jest przede wszystkim niekwestionowany przez strony w toku postępowania protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego, którym zbadano oskarżonego bezpośrednio po zatrzymaniu. Wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy potwierdzają spożywanie przez niego alkoholu przed zatrzymaniem go, korespondując z wynikami użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony nie zgłaszał uwag ani zastrzeżeń co do sposobu, ani wyniku badania, nie żądał też ponownych badań ani pobrania krwi. Fakt prowadzenia przez oskarżonego pojazdu mechanicznego po drodze publicznej w krytycznym dniu potwierdza także notatka urzędowa sporządzona przez funkcjonariusza Policji bezpośrednio po zatrzymaniu oskarżonego. Sąd uznał zatem za nie budzące wątpliwości, iż taki, a nie inny wynik tych badań spowodowany był spożywaniem przez oskarżonego alkoholu zanim został zatrzymany.

Sąd zważył, co następuje:

Art. 178 a § 1 kk przewiduje iż podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 co wynika z § 4 w/w przepisu.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art. 115 § 16 kk przyjmujący, iż zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne w kontekście cytowanego przepisu jednoznacznie wskazują, iż oskarżony prowadził samochód w stanie nietrzeźwości, w ruchu lądowym dopuszczając się tym samym przestępstwa z art. 178 a § 1 kk.

Jednocześnie jak wynika z akt sprawy oskarżony był wcześniej w sprawie VII K 1542/05 Sądu Rejonowego w K. karany za czyn z art. 178a § 1 kk w zw z art. 244 kk (prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości) i skazanie to w dacie popełnienia przezeń zarzucanego mu czynu nie uległo zatarciu. Tym samym uznać więc należy, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przepisu art. 178 a § 4 kk.

W przypadku skazania za przestępstwo z art. 178 a § 4 kk, poza wymierzeniem za nie kary, ustawa obliguje Sąd do orzeczenia wobec sprawcy środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami (art. 42 § 3 kk).

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu o rozmiarze powyższego środka karnego Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego.

Na niekorzyść poczytano oskarżonemu uprzednią karalność (oczywiście poza skazaniem za czyn z art. 178 a § 1 kk i art. 244 kk w zw z art. 11 § 2 kk, które wchodzi w skład znamion przypisanego oskarżonemu czynu zabronionego i w związku z tym nie może wpłynąć na zaostrzenie kary – por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 1983 r. w sprawie IV KRN 67/83, OSNKW 1984/1/8, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 14 października 2005 r. w sprawie II Aka 256/05, Orzecznictwo sądów apelacyjnych, wyd. Berida spółka z o.o. z 2006 r. poz. 5). Z drugiej strony nie można pominąć, iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego niewiele przekraczało ustawowy próg 0,25 mg/l od którego „rozpoczyna się” odpowiedzialność za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk i nie obniżało w sposób znaczny zdolności do kierowania pojazdem. Oskarżony nie spowodował realnie niebezpiecznej sytuacji na drodze, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Od poprzedniego złamania przez niego zasady trzeźwości w ruchu, które miało miejsce w dniu 1 września 2005 r. (sprawa VII K 1542/05) upłynęło ponad 10 lat i w tym długim przecież okresie oskarżony był kierowcą zdyscyplinowanym, który nie naruszał zasad ruchu drogowego ani porządku prawnego w ogóle.

W takim układzie faktycznym wymierzono oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności usytuowaną w dolnych granicach ustawowego zagrożenia za przestępstwo z art. 178a § 4 kk uznając ją za adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa.

Brak było podstaw do orzeczenia wobec skazanego warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (art. 69 § 1 kk). Warunkiem formalnym zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary jest, to żeby oskarżony nie był w chwili popełnienia czynu i orzekania karany za przestępstwo na karę pozbawienia wolności. Analiza danych o karalności oskarżonego wskazuje, iż był on w przeszłości dwukrotnie karany na kary pozbawienia wolności, zarówno z zawieszeniem (sprawa VII K 1542/05 SR w K.) jak i bezwzględną (VI K 68/06 SR dla Ł. (...) w Ł.), co wyklucza ze względów formalnych, możliwość orzeczenia wobec niego warunkowego zawieszenia wykonania kary i czyni bezprzedmiotowymi dywagacje na temat zaistnienia szczególnie uzasadnionego wypadku o którym mowa w z art. 69 § 4 kk.

Rozważając kwestię rozmiaru zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych Sąd wziął pod uwagę, że pijani kierowcy są poważnym zagrożeniem na drogach. Postępowanie z tą kategoria nieodpowiedzialnych kierowców winna zatem cechować odpowiednia surowość, a najwłaściwszym narzędziem w ręku Sądu jest w tej mierze środek karny, o jakim mowa w art. 42 kk. Oczywiście jest, że oskarżony po raz drugi naruszył zasadę trzeźwości w ruchu. Jednak w sprawie, jak napisano już wyżej, istnieje przewaga okoliczności łagodzących, którymi są: nieznaczne naruszenie zasady trzeźwości

w ruchu, brak spowodowania realnego zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu na skutek jazdy pod wpływem alkoholu, znaczny odstęp czasowy (ponad 10 lat) od poprzedniego naruszenia zasady trzeźwości. Trzeba też uwzględnić, iż oskarżony przyznał się do winy, wyraził skruchę a także okoliczności życiowe, iż jest jedynym żywicielem rodziny a uprawnienia do kierowania są mu potrzebne do transportowania chorej matki do szpitala. W tej sytuacji uznano, iż wystarczającym okresem do wdrożenia go do przestrzegania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym będzie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na stosunkowo długi okres 10 lat, przedłużony o 3 miesięczny czas odbywania kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym (w czasie którego zakaz nie biegnie , skutkujący koniecznością ponownego ubiegania się o uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Biorąc pod uwagę treść art. 43a § 2 Sąd wymierzył oskarżonemu obligatoryjne w przypadku czynu z art. 178 a § 4 kk świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych.

Na podstawie art. 627 kpk obciążono oskarżonego, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obowiązkiem zwrotu wydatków oraz na podstawie art. 2 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm) wymierzono mu opłatę.